

NUMĂR SPECIAL REALIZAT CU CONTRIBUȚIA TINERILOR PARTICIPANȚI LA

12-21
AUGUST
2024

tabăra interetnică de tineret

Europolis

VORONEȚ
SUCEAVĂ

Dragi cititori,

Este o adevărată bucurie pentru mine să vă prezint această ediție specială a ziarului **Piazza Romana**, un număr deosebit, realizat de tinerii care au participat la Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis-2024”, desfășurată anul acesta la Voroneț. În cadrul acestei tabere, tinerii etnici italieni și ruși-lipoveni din România au avut ocazia să colaboreze, să învețe și să descopere mai multe despre cultura lor și despre diversitatea etnică a țării.

Cred cu convingere că printre cele mai eficiente și oportune proiecte pentru tinerii noștri sunt taberele. Sunt și au fost, în același timp, instrumente instructiv-educative și distractive, care oferă posibilitatea tinerilor de a participa activ la viața colectivă, de a se cunoaște și a-și dezvolta personalitatea, de a acumula diverse cunoștințe, din domenii variate, în modul cel mai plăcut posibil.

Este ceea ce ne-am dorit când, în urmă cu mai bine de 10 ani, am realizat primul proiect de tabără, sugestiv intitulat „EUROPOLIS”, dincolo de faptul că primele ediții ale proiectului s-au desfășurat la com-

plexul cu același nume din Tulcea, unde gazdă primitoare ne-a fost un cunoscut om de afaceri local, etnic italian de origine, domnul Victor Iancu. În cele 8 ediții ale taberelor am încercat de fiecare dată să inspirăm tinerilor din minoritatea italiană dragostea pentru propriile origini, interesul pentru istoria formării acestei comunități și respectul pentru tradițiile sale.

Anii au trecut, copiii de atunci au crescut și, pentru că amintirile și legăturile au rămas vii în memoria unor participanți la primele tabere de atunci, aceștia au hotărât să reia proiectul, de data aceasta în forma dedicată tineretului. În paginile acestui jurnal veți găsi concluziile acestei inițiative.

Cu speranța că ne-am atins măcar o parte dintre obiectivele cu care am pornit la drum, doresc viață lungă proiectului și cât mai multe inițiative din partea tinerilor, care să-i țină conectați la viața socială, colectivă și care să vină în sprijinul idealurilor democratice în care cresc și se formează. Pentru noi, ca organizație, este esențial să sprijinim formarea unei noi generații de tineri care înțeleg importanța diversității și sunt pregătiți să contribuie activ la constru-

irea unui viitor armonios. Prin activitățile din tabere, tinerii învață să aprecieze diversitatea culturală și să participe activ la promovarea dialogului intercultural. Nu întâmplător a fost aleasă locația taberei. Mă-năstirea Voroneț este un loc deosebit, unde istoria și spiritualitatea se împletesc armonios, oferind tinerilor o lecție de respect față de tradițiile istorice ale României și un punct de întâlnire între diversele culturi care trăiesc aici.

Mulțumesc tuturor celor care au contribuit la realizarea acestei ediții, în special tinerilor noștri, care au avut curajul să își împărtășească gândurile și experiențele. Este un moment de mândrie pentru organizația noastră să vedem cum aceștia își asumă rolul de ambascadori ai unor comunități etnice dinamice, care, prin implicarea lor activă, contribuie la diversitatea națională.

IOANA GROSARU

Președinte Asociația Italianilor
din România – RO.AS.IT.

OLIVIA SIMION

Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis - 2024”, o ediție a experiențelor inedite

Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis”, organizată de Asociația Italianilor din România – RO.AS.IT., cu sprijinul financiar al Departamentului pentru Relații Interetnice, s-a desfășurat în intervalul 12-21 august 2024. Proiectul taberelor „Europolis” este unul de tradiție al asociației, numărând 8 ediții, cea din 2024 fiind a doua în forma dedicată tineretului, 18-35 de ani. În acest an, tabăra s-a mutat la Voroneț, în Bucovina, o zonă extrem de ofertantă datorită bogăției sale culturale, multietnice și naturale. Proiectul taberei de tineret ce a luat naștere anul trecut, având prima ediție la Galați, s-a cristalizat în jurul ideii de a reuni tineri din minoritatea italiană, atât de răspândită în toată țara, la un loc pentru a se cunoaște, a socializa și a conștientiza împreună importanța moștenirii culturale italiene pe care o poartă. Alături de tineri italieni, în taberele de tineret au fost invitați și tineri din alte etnii din România.

Anul acesta, la Voroneț s-au adunat participanți din zone și medii de activitate foarte diferite din țară, făcând experiența cu atât mai

interesantă: tineri descendenți ai familiilor de emigranți italieni stabiliți în România în urmă cu peste un secol, tineri care au absolvit Liceul Teoretic „Dante Alighieri” din București, singurul cu predare în limba maternă italiană din țară, tineri născuți în Italia și mutați recent în România, tineri din Ansamblul „Di Nuovo Insieme”, ce reprezintă Asociația Italianilor din România – RO.AS.IT. cu dansuri tradiționale italiene la evenimente din țară și străinătate, precum și tineri ruși lipoveni (o prezență care ne-a bucurat în mod special, fiind vorba de un tânăr implicat puternic în activitatea Comunității Rușilor Lipoveni și de unul născut și crescut în Italia, deși etnic rus lipovean). Ne-a încântat revenirea în tabără a unora dintre participanții de anul trecut și ne dorim să îi vedem la cât mai multe ediții viitoare.

Tabăra a avut un program extrem de bogat și stimulant, cuprinzând două tipuri de workshopuri și o mulțime de alte activități interesante și antrenante. La workshopurile de public speaking prin tehnici de actorie, actorul Bogdan Amurăritei i-a provocat pe participanți

la exerciții de respirație, la jocuri interactive și de improvizație care să îi ajute să dezvolte tehnici prin care să le fie mai ușor să vorbească în public, în vreme ce la workshopurile de dansuri participanții au învățat pași de dans tradițional italian, sub îndrumarea colegilor lor din ansamblul „Di Nuovo Insieme”, dar au asistat și la reprezentații de dansuri rusești, rome, românești, aromâne etc.

Dincolo de workshopuri, tinerii din tabără au avut parte de o serie de experiențe inedite, prima dintre ele fiind participarea la Prohodul Maicii Domnului de la Mănăstirea Voroneț, slujba solemnă din seara zilei de 14 august. Pentru că tabăra s-a desfășurat la Voroneț, aceasta a fost o ocazie unică pentru tineri de a asista la un eveniment special, vizita lor fiind binecuvântată de Maica Stareță Gabriela Platon, care i-a întâmpinat cu căldură și prețuire pe participanți, așa cum a făcut și maica Elena Simionovici, ce le-a fost ghid în acea seară de ajun a marii sărbători, vorbindu-le cu mult har despre istoria mănăstirii și despre semnificațiile splendidei picturi exterioare a mănăstirii. Tinerii au îmbrățișat această experiență spirituală și culturală, participând la ritualurile specifice, între care s-a numărat și înconjurul bisericii, unii dintre ei fiind chiar purtătorii stindardelor bisericești. O seară specială, un loc cu o încărcătură și energie aparte, ce cu siguranță va rămâne în amintire.

Și pentru că fiecare zi din tabără a fost purtătoare de noi experi-

ențe, ziua de 15 august a adus cu sine o plimbare cu telescaunul la Piatra Șoimului, Ariniș, de unde au putut admira priveliștea superbă din vale, dar și experiența unică și inedită a participării la Parada Făclilor de la deschiderea oficială a Festivalului de Artă Medievală „Ștefan cel Mare” din Suceava. Câțiva tineri voluntari au îmbrăcat costume tradiționale italiene și medievale și au parcurs cei 5 km până la cetate salutând publicul numeros și entuziast adunat să admire impresionanta paradă.

În ziua de 16 august, după vizite la mănăstirile Humor, Solca și Arbore, participanții din tabără au vizionat filmul italian La chimera în cadrul Câmpulung Film Fest (Câmpulung Moldovenesc), o peliculă din 2023 prin care au putut intra în contact cu cinematografia de artă italiană și curentul realismului magic. Organizatorii au salutat interesul Asociației Italienilor din România – RO.AS.IT. pentru festival, iar invitații din Italia, între care tânărul regizor Giuseppe Arcieri, ne-a oferit un mic cadou din Puglia, tradiționalii covrigei tarallini.

17 august a fost ziua excursiei documentare în zonă, astfel că tinerii au vizitat Muzeul de Artă „Ion Irimescu” și Muzeul Apelor „Mihai Băcescu”, ambele din Fălticeni, apoi au mers pe Drumul Talienilor, unde Iosif Pezamosca le-a povestit despre strămoșii săi italieni care au emigrat în România și care au lucrat la construcția drumului și a Crucii Talienilor. Vizita s-a încheiat la Casa Me-

morială „Nicolae Labiș” de la Mălini, unde tinerii au putut afla despre fascinantă și tragică viață a poetului.

În 18 august Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. a participat la Festivalul de Artă Medievală de la Suceava, unde membrii Ansamblului „Di Nuovo Insieme” au dansat dansuri italiene pe scena amenajată în cetate, în vreme ce colegii lor de tabără i-au susținut din public. La final, dansatorii i-au invitat pe cei prezenți la dans, astfel că vizitatorii cetății au putut dansa o tarantella alături de ei, iar tinerii din tabără au putut etala cunoștințele acumulate la cele două workshopuri de dansuri tradiționale italiene.

În 19 august a urmat vizita la Escalada - Parc de Aventuri Gura Humorului, unde participanții din tabără s-au aventurat pe traseele în copaci și pe tiroliene, punându-și condiția fizică la încercare. A urmat o plimbare cu mocănița de la Moldovița la Argel, prin pitoreștile peisaje ale Bucovinei, iar seara s-a lăsat cu muzică și voie bună: după un moment la chitară și voce a urmat petrecere karaoke și dans.

Ediția 2024 a Taberei Interetnice de Tineret „Europolis” s-a încheiat în 20 august cu o seară festivă în care, în prezența unor invitați din zonă și membri de la București, s-au tras concluziile, s-au rememorat momente din tabără și s-au decernat diplomele. Doamna președinte Ioana Grosaru a vorbit despre edițiile anterioare ale proiectului „Europolis” și importanța perpetuării sale pentru a da șansa tinerilor din etnia italiană, atât de răspân-

dită pe întreg teritoriul României, de a se întâlni și a se cunoaște, de a întâlni tineri din alte etnii și de a învăța împreună despre istoria și tradițiile minorității italiene din țara noastră, dar și despre oportunitățile pe care pământul românesc le-a oferit celorlalte etnii de-a lungul istoriei. Maica stareță de la Voroneț, Gabriela Platon, invitată la seara festivă, s-a adresat la rândul său tinerilor cu multă iubire și le-a transmis încrederea sa că, prin pasiunea lor, tinerii vor realiza lucruri minunate pentru societatea în care trăiesc, așa cum au făcut-o și strămoșii lor. Au urmat un joc, propus de doamna Florentina Vlad, în care participanții și-au confecționat o brățară a prieteniei și un program artistic, ce a cuprins o piesă la chitară clasică interpretată de Ștefan Lupu, dansuri tradiționale italiene cu tinerii din Ansamblul „Di Nuovo Insieme” și o piesă populară românească interpretată de Denisa Tudoran. S-au vizionat momente emblematice și amuzante din timpul workshopurilor din tabără, iar doamna președinte Ioana Grosaru a primit o diplomă scrisă de participanți cu mulțumirile lor pentru dedicarea și pasiunea pe care o pune în a duce mai departe identitatea minorității italiene din România.

Seara s-a încheiat cu un foc de tabără, în jurul căruia participanții au dansat și au povestit până târziu în noapte, un final frumos pentru o tabără extrem de bogată ce a oferit participanților experiențe inedite și, sperăm, amintiri de neuitat și prietenii durabile.

DELIA-IOANA MANEA

O Călătorie în Timp: Vizita la Casa Memorială „Nicolae Labiș”

Nicolae Labiș este un nume important în poezia românească, cunoscut pentru talentul său extraordinar, dar și pentru destinul său tragic. Când am aflat că vom merge la casa memorială a acestuia, în Tabăra „Europolis - 2024”, am fost foarte entuziasmată, dorind să înțeleg mai bine viața și creația acestui tânăr poet.

Casa memorială „Nicolae Labiș” se află în satul Mălini, un loc liniștit și frumos din Bucovina, înconjurat de dealuri și păduri. Drumul până acolo a fost ca o călătorie în trecut, în inima unei Românie rurale și autenti-

ce. Când am ajuns, m-a întâmpinat o casă modestă, cu pereți din lemn și un acoperiș din șindrilă, care păstra atmosfera începutului de secol al XX-lea.

Intrând în casă, am simțit imediat o legătură cu poetul. Fiecare colț al casei pare să spună o poveste. Camerele sunt pline de lucruri personale ale familiei Labiș, cărți vechi, fotografii și manuscrise care au supraviețuit trecerii timpului. M-a impresionat simplitatea locului, dar și bogăția spirituală pe care o simți peste tot. Atmosfera intimă a casei te face să-l simți pe Labiș mai

aproape, de parcă ai putea auzi ecoul versurilor sale prin camere.

Vizitarea casei memoriale a fost o experiență profundă și plină de gânduri. M-am simțit transportată în lumea copilăriei lui Labiș, un loc de unde și-a luat inspirația pentru multe dintre poeziile sale. Viața simplă de la sat, frumusețea naturală a peisajului și evenimentele istorice din acea perioadă au format un tânăr cu o sensibilitate aparte și o mare forță creatoare.

Unul dintre momentele care m-a impresionat cel mai mult a fost atunci când am privit cu atenție fotografia poetului expusă în camera principală, în care zâmbea tânăr, plin de viață și de speranțe. Alături de fotografie se afla un volum de poezii cu câteva versuri subliniate, probabil de mână lui. Privind acea imagine, mi-am dat seama cât de brusc și crud a fost destinul său, cum acel zâmbet promițător s-a transformat în amintire, lăsând în urmă doar cuvintele sale.

Vizita la casa memorială a lui Nicolae Labiș a fost mai mult decât o simplă vizită la un muzeu; a fost o experiență emoționantă, o întâlnire cu esența unui poet care, deși a trăit puțin, a lăsat o moștenire literară importantă. Pentru oricine este pasionat de literatură sau dorește

să înțeleagă mai bine cultura românească, o vizită aici este nu doar recomandată, ci esențială.

Casa memorială oferă, pe lângă o experiență emoționantă, și un loc de reflecție asupra destinului și asupra modului în care viața poate influența sau distruge un talent.

Un alt moment special al vizitei a fost întâlnirea cu doamna muzeograf, care ne-a întâmpinat cu un zâmbet cald și o atitudine prietenoasă. Era evident că avea o mare pasiune pentru povestea vieții lui Nicolae Labiș, iar felul în care ne vorbea despre el, cu atât de mult drag și entuziasm, ne-a captivat pe toți. Ne-a povestit despre copilăria poetului, despre momentele importante din viața sa și despre inspirația din spatele poeziilor sale, făcându-ne să simțim că suntem mai aproape de Labiș și de lumea sa. Entuziasmul și dedicarea ei au transformat vizita într-o experiență și mai memorabilă, iar noi am plecat de acolo nu doar mai informați, ci și profund impresionați de dragostea cu care păstrează viața memoria acestui mare poet. Plecând de acolo, m-am simțit nu doar mai aproape de Nicolae Labiș, ci și mai recunoscătoare pentru că avem șansa de a citi și a învăța din scrierile lui, oricât de scurte ar fi fost acestea.

SEBASTIAN SIMION

Tineretul interetnic la mănăstirile bucovinene

În intervalul 12-21 august 2024 s-a desfășurat Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis”, ocazie cu care au avut loc foarte multe activități, printre care și vizite la mănăstirile istorice, puncte cheie de atracție pentru orice creștin, orice iubitor de istorie sau iubitor de cultură și arhitectură.

Peisajul te cuprinde, iar alternanța pădurilor – în care, de mult, mișunau zimbri, precum cel de pe steagul Moldovei, cerbi, mistreți, urși – cu pitorescul rural și cu, nu în cele din urmă, mănăstirile, cu turlle, turnuri și ziduri falnice, care au rezistat, fiecare cum a putut, trecerii timpului, te copleșesc și te fascinează. Chiar și cel mai ne-practicant creștin e cumva atras.

Din fericire am avut ocazia de a participa împreună cu tinerii din tabără la slujba din ajunul marelui praznic al Adormirii Maicii Domnului la Mănăstirea Voroneț. Aici, cel puțin din câte am observat eu, grupul a fost atras de eveniment și impresionat.

Din perspectivă personală, a creștinului ortodox (chiar dacă strămoșii mei italieni erau romano-catolici), a pasionatului de istorie și cultură, cumulul de activități, vizite și informație a fost fantastic.

Astfel, aș vrea, pe scurt, să scriu câteva rânduri despre mănăstirile istorice, construite în perioada medievală, vizitate de grupul din care am făcut și eu parte.

Mănăstirea Voroneț este ctitoria voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt, iar biserica cu hramul Sfântul Gheorghe a fost construită în mai puțin de patru luni și terminată în 1488. Înainte de actuala biserică, exista acolo o biserică de lemn. Arhitectura, conform specialiștilor, împletește stilul bizantin cu cel gotic târziu pentru a crea stilul moldovenesc, iar, ca o desă-

vârșire a monumentului, avem pictură, frescele de pe pereții interiori și exteriori, care prezintă scenele biblice. Imaginați-vă cum vedeau oamenii de rând din Evul Mediu, când biserica a fost construită, aceste fresce, picturi superbe cu sfinți și îngeri, în contrast cu imagini terifiante cu balauri și demoni și mai apoi, apogeul, Judecata de Apoi, mai ales dacă luăm în calcul că mai toți oamenii nu știau să scrie sau să citească, nu citiseră Sfânta Scriptură, iar slujba la biserică era ținută în greacă sau slavonă, limbi de cult ale ortodoxiei. Oare ce înțelegeau acei oameni? Și totuși acei oameni au făcut ca creștinismul să dăinuie, mai ales în contextul luptelor cu Imperiul Otoman, de religie islamică. Tipul acesta de educație, prin imagini, a folosit foarte mult masei mari a poporului.

Este interesant și faptul că meșterii și pictorii care au lucrat la „Capela Sixtină a Estului” au fost contemporani cu Rafael Sanzio și cu Michelangelo Buonarroti, cei care în acel timp decorau Vaticana și Bazilica „Sfântul Petru”.

Legenda mănăstirii Voroneț, conform cronicarului Ion Neculce, povestește: „Iară Ștefan-Vodă, mergând de la cetatea Neamțului în sus pre Moldova, au mărșu pe la Voroneț, unde trăia un părinte sihastru, pre nume Daniil. Și bățând Ștefan-Vodă în ușa sihastrului să-i descuie, au răspuns sihastrul să aștepte Ștefan-Vodă afară până ce și-a istovi ruga. Și după ce și-au istovit ruga, l-au chemat în chilie pre Ștefan-Vodă. Și s-au spovedit Ștefan-Vodă la dânsul. Și au întrebat Ștefan-Vodă pre sihastru ce va face, că nu poate să se mai bată cu turcii; închina-va țara la turci, au ba? Iar sihastrul a zis să nu o închine, că războiul este al lui, numa, după ce va izbândi, să

facă o mănăstire acolo, în numele Sfântului Gheorghe, să fie hramul bisericii”.

Mănăstirea a fost una foarte importantă de-a lungul vremii, aici existând copiiști pentru a scrie cărțile necesare Sfințelor Slujbe și totodată o școală unde erau aduși pentru instruire și bună educație copii de boieri, de preoți sau de negustori avuți. Aici ei învățau carte și limbi străine pentru a deveni desăvârșiți, unii pentru a-și gospodări domeniile, iar unii spre a fi preoți, copiiști de cărți, lucrători pentru cancelariile ținuturilor și orașelor, dar și ai curții domnești.

Putem spune că și grupul nostru, al tinerilor participanți la tabăra interetnică „Europolis”, a avut parte de o astfel de educație la mănăstire, la fața locului, primind o lecție de istorie, spiritualitate și smerenie, așa cum pe vremuri primeau fiii și fiicele boierilor, prin cuvintele măicuței Elena Simionovici, care slujește la Voroneț de 55 de ani și care ne-a fost ghid. Ea ne-a povestit că, în 1785, mănăstirea Voroneț se găsea printre cele 23 de mănăstiri desființate după anexarea părții de nord a Moldovei de Imperiul Austriac, iar călugării au fost siliți să-și părăsească mănăstirea și chiliile au ajuns ruine. De-a lungul timpului, din foștii lucrători pe pământurile mănăstirii s-a format satul Voroneț, iar biserica a fost folosită ca biserică parohială. După 206 ani, în 1991, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât „reînființarea Mănăstirii de la Voroneț, ca mănăstire de călugărițe”, fiind numită prima stareță a mănăstirii Voroneț Stavrofora Irina Pântescu. Grupul Taberei In-

teretnice de Tineret „Europolis” a fost primit cu bucurie și dragoste creștină de actuala soră stareță, monahia Gabriela Platon.

Am călătorit apoi spre altă bisă-jerie a arhitecturii bucovinene, Mănăstirea Humor, cu hramul, conform pisaniei, „în numele cinstitei Adormiri a Preacuratei și Preabinecuvântatei noastre Stăpâne Născătoare de Dumnezeu și Pura Fecioară Maria”. Denumirea de Humor semnifică „apa repede” și datează, conform site-ului primăriei Humor, dintr-o epocă îndepărtată, când, în contextul marii invazii tătare de la 1241, s-a înregistrat aici prezența acestor războinici călare. Începuturile Mănăstirii Humor merg înapoi în timp până la vremea domniei lui Alexandru cel Bun, care a fost domnul Moldovei între anii 1400 - 1432. În vecinătatea actualiei biserici a Mănăstirii Humor există și astăzi ruinele unei mai vechi biserici înălțate la începutul secolului al XV-lea. Către începutul secolului al XVI-lea, mănăstirea se ruina-se și se pustiise probabil în timpul numeroaselor războaie purtate de Ștefan cel Mare. Din păcate, pentru grupul nostru de aventurieri, biserica era în renovare, cu schele peste minunatele fresce, și nu am avut șansa de a-i vedea frumusețea. Pe de altă parte, ne-am putut bucura ochii cu interiorul lăcașului de cult, cu o atmosferă religioasă intensă.

În vremea domnitorului Petru Rareș, unul dintre fiii voievodului Ștefan, domn al Moldovei de două ori, prima dată între 1527-1538, iar a doua oară între 1541-1546, Humorul este cuprins în campania de restaurări inițiată de acesta, lucrare săvârșită de

logofatul Toader Bubuioc. Din pișania sculptată în piatră, așezată la intrare pe peretele exterior al sfântului locaș, aflăm că biserica a fost zidită în anul 1530 „cu cheltuiala și osteneala” logofătului Teodor Bubuioc și a soției sale Anastasia, îndemnat de voievodul Petru Rareș.

La fel ca și mănăstirile Voroneț, Moldovița și Sucevița, mănăstirea Humor este decorată de meșterii și artiștii timpului cu fresce inspirate din Sfânta Scriptură. Din punct de vedere arhitectural, această mănăstire se aseamănă cu mănăstirea Arbore, prin stilul abordat, cel fără turle, stilul navă. Turnul și zidurile au fost construite de Vasile Lupu în 1641. Aceste ziduri nu i-au împiedicat însă pe cazaicii lui Timuș Hmielnițki, strămoși ai ucrainenilor, să jefuiască și să incendieze parțial sfântul lăcaș în 1653.

Viața monahală a călugărilor a fost întreruptă în 1785, la anexarea Bucovinei de către Imperiul Austriac. După desființarea mănăstirii, biserica sa a fost transformată în biserică parohială, în timp ce chiliile s-au ruinat aproape complet. Încă se păstrează ruinele acestora, care cumva te duc cu gândul la oamenii ce au trăit acolo de-a lungul istoriei. În clădirile fostului ansamblu monahal a funcționat o școală pentru copiii localnicilor, iar din 1850 acestea au fost folosite ca depozit pentru materialele autorităților austriece, iar după Unirea Bucovinei cu România (1918), biserica fostei Mănăstiri Humor a continuat să funcționeze ca biserică de parohie.

Mănăstirea Arbore, cu hramul Taierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul, este o veche mănăstire din România, ctitorită în anul 1502 de către Luca Arbore, unul dintre cei mai importanți boieri de la curtea Sfântului Voievod Ștefan cel Mare. Și aici, grupul nostru interesat de tineret a avut parte de o surpriză. Biserica este în renovare, pe exterior sunt schele care nu te lasă să admiri și să te minunezi la fresce, iar interiorul era săpat pentru lucrări și practic biserica e nefuncțională. Acolo, o doamnă, voluntar, ne-a povestit ceva din istoria de peste jumătate de mileniu a lăcașului de cult. Am aflat de Luca Arbore, boierul din curtea domnească a lui Ștefan Voievod, dar și despre minunea lăsată de Dumnezeu pentru menținerea bisericii. Din întreg ansamblul de clădiri construite de Luca Arbore s-a păstrat până în zilele noastre doar biserica. Curtea boierească a familiei Arbore s-a ruinat în decursul veacurilor, fiind în final distrusă de un incendiu. Tot

în acea listă de mănăstiri desființate, menționată mai devreme se numără și Mănăstirea Arbore, iar în perioada administrației austriece a Bucovinei, biserica a fost lăsată total în paragină, spre deosebire de alte biserici care s-au folosit ca biserici parohiale. Acoperișul a cedat intemperiei, iar copaci falnici ar fi crescut pe biserică și astfel, la interior, majoritatea picturilor s-au păstrat. Încă o chestiune interesantă este faptul că austriecii au ordonat schimbarea unei picturi a Maicii Domnului cu o variantă catolică, dar pictorul, cu frică de Dumnezeu, a acoperit vechea pictură, la vremea aceea tri-cen-tenară, cu ipsos, și a pictat peste. La renovări, vechea pictură a fost adusă la lumină. Spre deosebire de alte mănăstiri, Arbore nu are mari ziduri de apărare, în afara turnului poartă și a clopotniței. Astfel nu iese în evidență în peisajul rural și, cumva, dacă nu ai fi atent, ai trece pe lângă această smerită minune a ortodoxiei bucovinene fără să o observi.

O observație personală a fost că picturile din interiorul bisericii nu urmează exact canoanele bisericii și personajele redată sunt îmbrăcate conform epocii când a

fost pictată biserica. Citind despre istoria bisericii, am aflat că pictorul Dragoș, fiul preotului Coman din Iași, nu era cleric și astfel a dat o viziune proprie asupra imaginilor. Este tare interesant faptul că, zilele următoare, vizitând Festivalul de Artă Medievală la cetatea Sucevei, un grup de reconstituire istorică prezenta haine și armuri, dar și îmbrăcămintea basileilor bizantini, exact din acea perioadă, anii 1500. Practic am văzut zugrăvite pe pereți imaginile biblice transpuse în epoca construirii bisericii, iar apoi am văzut reconstituite hainele de mătăsuri brodate, armurile și coroanele împăraților, așa cum erau cele din perioada boierului Arbore și a voievodului Ștefan.

După o zi care a cuprins vizite la puncte de cultură laice, printre care și Drumul Talienilor și Casa Memorială „Nicolae Labiș”, grupul nostru interesat de tineri aventurieri a vizitat o altă perlă arhitecturală a oamenilor dedicați trup și suflet lui Hristos, Mănăstirea Moldovița. Voievodul Petru Rareș, sprijinitor al Bisericii și ctitor de sfinte lăcașuri, ca și tatăl său, Ștefan cel Mare și Sfânt, vrând să continue existența Mănăstirii Mol-

dovița, a ales un loc puțin mai la vale față de vechea biserică de pe timpul lui Alexandru cel Bun, ale cărei ruine se văd și astăzi la o oarecare distanță de actuala mănăstire, și a construit actuala biserică a Moldoviței în anul 1532, închinând-o aceluiași hram „Buna Vestire”.

Personal, m-am impresionat toate, dar, dintre mănăstirile vizitate în această scurtă ședere în Bucovina, în topul mănăstirilor care mi s-au părut cele mai pline de viață sunt Moldovița și Voroneț, urmate de Humor și de restul. Din păcate, excursia noastră nu a ajuns la Sucevița, la Putna sau Dragomirna. Știu că sunt multe de vizitat și sper să revenim pe aceste meleaguri.

Desigur că istoria fiecăreia dintre mănăstiri este mult mai vastă, iar eu, cu aceste scurte slove, doar v-am îndemnat a citi despre fiecare, a studia și, desigur, a le vedea „live” și a simți harul, liniștea și pacea pe care Dumnezeu le-a dăruit fiecărui loc. Chiar dacă avem diferite origini, ne-am născut într-o țară minunată și e esențial să o vizităm, să ne bucurăm de ea și să îi cunoaștem istoria, pentru a ne crea un viitor.

DENISA TATARICI, ELISA FULGA, HORIA BUTOI, ȘTEFAN MICU

Zece zile prin Bucovina

Una dintre activitățile cele mai frumoase și educative din tabără a fost vizita la **MĂNĂSTIREA VORONEȚ**. Am avut șansa de a vorbi cu una dintre măicuțele prezente care ne-a explicat toată istoria mănăstirii. Am participat la Prohodul Maicii Domnului, o slujbă în care am ocolit mănăstirea și care ne-a stârnit emoții radiante. Tradiția s-a încheiat prin intrarea în mănăstire unde am putut să-ruta icoanele, iar la final ne-au fost oferite flori. Voroneț rămâne un simbol al identității naționale și spirituale românești, fiind una dintre cele mai importante mănăstiri ortodoxe din România.

FESTIVALUL MEDIEVAL DIN SUCEAVA nu este doar un prilej de divertisment, ci și un mod de a păstra și transmite tradițiile istorice și culturale ale regiunii. Noi am avut șansa de a participa la acest eveniment și, ca etnici italieni, de a îmbrăca costume

populare italiene. Parada s-a desfășurat dintr-un capăt până în celălalt al Sucevei, ajungând într-un final la Cetatea de Scaun a Sucevei. Oamenii adunați să vadă defilarea s-au bucurat de prezența noastră, lucru care ne-a motivat și mai mult să ducem până la capăt tradiția locală.

MUZEUL DE ARTĂ „ION IRIMESCU” este dedicat unuia dintre cei mai mari sculptori români. Născut la data de 27 februarie 1903 și decedat la data de 29 octombrie 2005, la vârsta de 102 ani, acesta este cunoscut pentru talentul artistic moștenit de la mama lui și datorită temei pe care o fructifica în operele sale, “maternitatea”. El alege să ilustreze în majoritatea sculpturilor sale o mamă cu un copil deoarece el a dus lipsa unei familii complete, neputând avea copii. Vizitarea acestui muzeu ne-a oferit șansa de a ne cultiva o abordare nouă asupra vieții.

PARCUL DE AVENTURĂ ARINIȘ este un loc de agrement și aventură situat în orașul Gura Humorului, județul Suceava. Acesta este structurat sub forma unui parc de distracții ce conține: piscine atât interioare, cât și exterioare, plimbări cu bicicleta, mai multe trasee de cățărăt în copaci, un telescaun și cea mai lungă tiroliană din Europa, ce se întinde pe 2,2 km, unde am putut

ajunge la viteza maximă de 150 km/h. Activitatea noastră preferată a fost parcurgerea traseelor. Acestea au diferite niveluri și sunt structurate pe diferite grade de dificultate bazate pe vârsta și experiența celor care le parcurg.

Realizat de: Tatarici Denisa, Fulga Elisa, Butoi Horia, Micu Ștefan Cu ajutorul lui: Nicuriuc Ștefan-Cristian.

CĂTĂLIN GUREI ȘI LEONARDO ILIE

Europolis - 2024: Călătorie prin Istorie, Cultură și Natură în Bucovina

În perioada 12-21 august 2024, Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. a organizat Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis”, o experiență de neuitat, care a reunit tineri din România și Italia în inima Bucovinei. Această tabără a fost nu doar un prilej de a explora frumusețea naturală și culturală a regiunii, ci și un spațiu de dialog intercultural și dezvoltare personală, oferind participanților ocazia de a se conecta cu rădăcinile istorice și tradițiile locale într-un mod profund și autentic.

Bucovina: O Întâlnire cu Sacral la Mănăstirea Voroneț

Prima destinație din cadrul taberei a fost una de o importanță spirituală și culturală deosebită: Mănăstirea Voroneț. Cunoscută în întreaga lume pentru nuanța unică de albastru – „Albastru de Voroneț” – și pentru frescele sale excepționale, această mănăstire este un adevărat simbol al artei medievale românești. Vizita la acest lăcaș de cult ne-a oferit o incursiune în istoria și spiritualitatea locului, ghidul nostru dezvăluindu-ne detalii fascinante despre fiecare scenă pictată pe zidurile bisericii. Atmosfera de reculegere și pace ne-a permis să ne deconectăm de la agitația cotidiană și să ne reconectăm cu valorile perene ale credinței și artei religioase.

Aventură și Natură: Drumetii prin Munții Bucovinei

Drumetii prin Munții Bucovinei au fost un alt punct culminant al taberei, o adevărată oază de liniște și frumusețe naturală. Traseele ne-au purtat prin păduri dese și pe culmi înalte, oferindu-ne prilejul de a respira aerul curat al munților și de a ne bucura de priveliști impresionante. Cel mai memorabil moment a fost, fără îndoială, urcarea pe Vârful Șoimu, de unde am avut o panoramă de neegalat asupra întregii regiuni. A fost un moment de triumf personal pentru fiecare dintre noi, dar și o lecție despre puterea naturii și importanța conservării acestor locuri nealterate.

Călătorie în Timp: Festivalul Medieval din Suceava

Tabăra a inclus și o fascinantă incursiune în trecut, prin participarea la Festivalul Medieval din Suceava. Acest festival, ce reînvie atmosfera și cultura Evului Mediu, a fost o adevărată desfătare pentru simțuri și imaginație. Am fost întâmpinați de cavaleri în armuri strălucitoare, domnițe în rochii elegante. Atmosfera vibrantă a festivalului, cu muzică medievală live, parade spectaculoase și reconstituiri istorice, ne-a făcut să ne simțim ca și cum am fi pășit într-o altă epocă. Participarea la diverse ateliere și concursuri a

fost nu doar distractivă, ci și educativă, oferindu-ne o înțelegere mai profundă a vieții și valorilor din acele timpuri.

Pe Urmele Istoriei: Drumul Talienilor și Casa Memorială „Nicolae Labiș”

Un moment aparte al taberei a fost deplasarea pe „Drumul Talienilor”, un traseu plin de semnificație istorică, ce ne-a conectat direct cu moștenirea culturală a comunității italiene din România. Acest drum, parcurs de strămoșii italieni veniți în România pentru a contribui la dezvoltarea infrastructurii, ne-a oferit ocazia de a reflecta asupra eforturilor și sacrificiilor făcute de acești oameni pentru a-și clădi o nouă viață într-o țară străină. Povestirile despre acele vremuri ne-au inspirat și ne-au făcut să apreciem și mai mult legăturile strânse dintre cele două popoare.

Tot în această notă de explorare a trecutului, am vizitat Casa Memorială „Nicolae Labiș”, situată în comuna Mălini. Această vizită ne-a oferit o incursiune emoționantă în viața și opera unuia dintre cei mai promițători poeți români din secolul al XX-lea. Deși a trăit doar 21 de ani, Labiș a lăsat o amprentă profundă asupra literaturii române, fiind adesea numit „buzduganul unei generații”. Casa sa, păstrată ca un muzeu, ne-a permis să vedem obiecte personale, manuscrise și fotografii, care ne-au ajutat să înțelegem mai bine contextul în care și-a desfășurat activitatea creatoare.

Creativitate și Interacțiune: Workshopuri de Dans și Teatru

Un element esențial al Taberei „Europolis - 2024” a fost accentul pus pe exprimarea artistică și dezvoltarea personală prin intermediul workshopurilor de dans și teatru. Aceste activități ne-au permis să ne explorăm latura creativă și să ne dezvoltăm abilitățile de comunicare și expresie. Sub îndrumarea unor instructori talentați, am învățat mișcări de dans tradițional din România și Italia.

Workshopurile de teatru, pe de altă parte, ne-au introdus în arta improvizației și a jocului scenic. Prin diverse exerciții și jocuri, am învățat să ne folosim corpul și vocea pentru a transmite emoții și mesaje, dar și să lucrăm în echipă pentru a crea povești și personaje memorabile. Aceste experiențe au fost nu doar educative, ci și extrem de distractive, consolidând legăturile dintre participanți și creând amintiri de neuitat.

Concluzii: O Experiență Transformată în Amintiri

Tabăra Interetnică de Tineret Europolis 2024 a fost, fără îndoială, o experiență care ne-a marcat profund. Fiecare zi petrecută în Bucovina a fost o lecție de istorie, cultură și umanitate, care ne-a îmbogățit atât din punct de vedere intelectual, cât și spiritual. Am avut ocazia să ne cunoaștem mai bine rădăcinile, să învățăm despre tradițiile și valorile care ne definesc și să ne dezvoltăm ca indivizi într-un mediu de colaborare și respect reciproc.

Această tabără va rămâne pentru noi o amintire prețioasă, un simbol al verii 2024, și un exemplu de cum tinerii din diverse culturi pot lucra împreună pentru a construi o lume mai unită și mai armonioasă. Suntem recunoscători organizatorilor, Asociației Italienilor din România – RO.AS.IT., pentru această oportunitate extraordinară și abia așteptăm să ne reîntâlnim la următoarea ediție a Taberei „Europolis”.

SEBASTIAN SIMION

Impresii și experiențe din Suceava medievală

În cadrul taberei „Europolis”, tinerii minorităților naționale au participat și la Festivalul de Artă Medievală „Ștefan cel Mare” din Cetatea Sucevei, la parada cu torțe și la activitățile din cadrul festivalului, trupa de dans „Di Nuovo Insieme” a asociației prezentând publicului dansuri italiene. Oportunitatea de a vizita iar Cetatea Sucevei în perioada festivalului medieval mi-a dat ideea de a scrie și a atinge câteva teme în acest articol, precum istoria cetății și reconstituirea istorică în România, deoarece, înainte de pandemia de Covid-19, și eu am luat parte la evenimente de reconstituire istorică.

Apropiindu-te de metereze, peisajul e stăpânit de cetatea impunătoare. Aceasta fiind animată, plină de cavaleri și domnițe, războinici, negustori, saltimbanci și țărani, imediat ești teleportat în timp, pe vremea domnitorilor, unii iubitori de Dumnezeu, alții de aur, alții de glie, unii mai gospodari, unii mai puțin, fiecare după propriile calități sau defecte umane.

Cetatea de Scaun a Sucevei, astăzi un monument istoric de nivel național, a fost construită la sfârșitul secolului al XIV-lea de vodă Petru Mușat, în apropierea orașului medieval Suceava, iar Ștefan cel Mare a dezvoltat-o și a devenit principala

reședință a domnilor Moldovei timp de aproape 200 de ani. De-a lungul timpului, după o perioadă de glorie, a venit și o perioadă de decădere, cetatea fiind cucerită și de turci, apoi de polonezi, încetul cu încetul fiind lăsată pradă intemperiilor și devenind ruină. În anul 1700, aflat în trecere spre Istanbul, solul polonez Rafael Leszczynski consemnează, în însemnările sale, că în Suceava se mai păstrau doar ruinele Palatului Domnesc. În perioada 1961-1970 s-au întreprins ample lucrări de protejare, consolidare și restaurare parțială a cetății, iar cele mai recente lucrări sunt din perioada unui vast proiect desfășurat între 2011-

2015, refăcându-se aspectul impunător al cetății.

Festivalul Medieval, că tot făceam referire la domnițe și războinici, este unul dintre cele mai mari festivaluri din România, cu peste 500 de participanți. Totodată este unul dintre cele mai vechi festivaluri: conform afișului de anul acesta, evenimentul are loc de 18 ani. În perimetrul cetății zeci de trupe de reconstituire istorică se întrec în prezentări de arme, în întreceri cavalești, turniruri, demonstrații de forță și îndemânare, întreceri culinare, ateliere de dansuri, ateliere de manufacturi. Din anul 2017 festivalul de la Suceava a devenit internațio-

nal, datorită participării diverselor trupe din Serbia, Ucraina, Turcia, Ungaria, Slovacia, Bulgaria și Republica Moldova. Am avut ocazia de a vorbi cu câțiva pasionați de istorie din străinătate.

Reconstituirea istorică sau istoria vie este o activitate educativă în care participanții desfășoară un program după un plan prestabilit, pentru a recrea diverse aspecte ale unui eveniment sau perioade istorice, în cazul acesta perioada lui Ștefan Vodă. Astfel, istoricii sau pasionații de anumite epoci interacționează total cu vizitatorul, îi arată, îi explică, stau la povești, iar în unele

cazuri vizitatorul chiar poate încerca vestimentația istorică, poate purta o armură, poate învăța a mânui un buzdugan, o spadă sau un arc cu săgeți. Totodată sunt și atelierele mai pașnice precum călăritul, fierăritul, țesutul, olăritul, caligrafia veche sau alte ateliere la care poate participa oricine e pasionat sau cel puțin interesat. Echipele de reconstituire se întrec între ele pentru corectitudinea istorică și funcțională a costumelor, a armurilor și a altor obiecte din tabăra civilă sau militară. Desigur că nu totul e perfect și mai apare câte un personaj mai neobișnuit, care mai are de lu-

crat la costumație. Mai e de menționat că la astfel de evenimente se împletesc diferite sub-epoci, Evul Mediu fiind destul de lung, de câte-va sute de ani.

Au fost trupe și personaje care au ieșit în evidență prin corectitudinea și calitatea costumației. La parada cu torțe, unde au fost și tinerii noștri prezenți, câțiva călăreți, spahii și ieniceri otomani au impresionat pe toți sucevenii de pe o parte și alta a drumului, iar la fel au impresionat și personajele care i-au redat pe împăratul bizantin și pe împărăteasă.

Cei mai mulți participanți la evenimentele de reconstituire istorică

sunt amatori, pasionați de istorie, practicând asta ca hobby. Participanții sunt foarte diferiți, vârstele variind de la copii, pe care părinții îi duc la diverse evenimente, până la oameni în etate. Pasiunea nu ține cont de vârstă. Regăsim la participanții la aceste evenimente cele mai variate ocupații în viața de zi cu zi: studenți, pompieri, avocați, militari, asistenți medicali, medici, muncitori și chiar istorici profesioniști.

Experiența mea în această lume a reconstituirii istorice este destul de scurtă, din 2013 până în 2019, dar în această perioadă am cunoscut o groază de oameni, am învă-

țat tot felul lucruri, am vizitat țări, cetăți și orașe, unde nu aș fi ajuns în alte condiții. Cu ajutorul grupului din care am făcut parte mi-am pus la punct costumație civilă și am început să învăț detalii specifice perioadei istorice. Am participat la evenimente în București, Suceava, Târgu Neamț, Oradea, Brașov, Drobeta Turnu Severin, Veliko Târnovo, Smederevo și altele.

De mic, poate din cărțile de istorie, poate din filmele cu aceeași temă, fiind atras de idealul cavalerului și făcând parte și din trupa de reconstituire, am început pregătirea de războinic medieval. Astfel am început să învăț arte marțiale (denumire de la zeul Marte, zeul războiului), am reușit să fac condiție fizică, foarte necesară pentru activitatea de luptă, și să port o armură, corect din punct de vedere istoric, de aproximativ 35-40 kg, specifică secolului al XV-lea.

Este o experiență care nu poate fi comparată cu nimic! Lupta se desfășoară după diferite reguli, ori pe puncte, ori după regula ultimului rămas în picioare, iar loviturile sunt reale, nu ca în filme. Practic am participat la lupte full contact în armură. Am luat parte și la reconstituiri de bătălii, cu număr mare de participanți, iar în Serbia am fost martor la cea mai mare reconstituire de bătălie pe care am văzut-o, cu 300 de luptători. Nu am luat parte la această mare înclăștare de fier. Desigur, există și persoane care preferă partea teatral-atristică, dar aceia nu mănuiesc cu adevărat barda sau spada. Este interesant de cât efort și știință e nevoie pentru a fi un cavaler medieval și în zilele noastre, dar mai ales în vechime. Copilul sau tânărul era dus de părinți spre a învăța calea armelor, așa cum altul învăța a scrie, învăța limbi străine sau a fierări, iar, după

aproximativ 10 ani de experiență, devenea maestru în domeniu. Vă propun să vă interesați despre acest subiect. Dar cum viața te duce în direcții diferite, a venit marea pandemie și cu această ocazie m-am îndepărtat de reconstituire, de hobby, am lăsat buzduganul cu șase pecetei și am pus, din nou, mâna pe carte.

Am putea zice că Festivalul de Artă Medievală de la Suceava este un eveniment foarte interetnic și intercultural și s-a potrivit perfect cu tabăra noastră interetnică. Am avut ocazia de a exersa limbile cunoscute de mine, dar și a auzi limbi variate: română, engleză, italiană, ungurește, turcă, slovacă, ucraineană.

Știind că la curtea lui Ștefan existau și italieni, precum medicul venețian Matteo Muriano, venit din partea dogelui Veneției pentru a-l căuta pe Ștefan de sănătate, dar care în realitate era și spion, m-am

gândit ca, la final, să facem un exercițiu de imaginație.

Tu, cititorule, ești un negustor venețian care merge cu afaceri la curtea lui vodă Ștefan al III-lea Mușat, fiul lui Bogdan, la Suceava. Ce vezi în călătorie? Drumul te duce numai prin natură, pe drumuri pietruite, prin păduri interminabile, cu animale sălbatice. Din când în când dai de sate, mănăstiri, hanuri, cetăți, orașe mici, dar frumoase, foarte diferite de cele italiene. Peste țări, munți și ape, dai de o limbă foarte asemănătoare, de oameni buni și veseli, viteji, unii mai avuți, unii mai săraci, primitori, săritori și tare credincioși. Ce simți? Poate bucurie și interes sau poate indiferență și dezinteres, dar sigur simți primejdia și frica, deoarece ai auzit de tătarii care jefuiesc și ucid, dar și de otomanii care sunt la război cu Țara Moldovei. Cum te descurci la 1480?

Impresii din Tabăra Interetnică de Tineret "Europolis - 2024"

GABRIEL COVĂCEL

Tabăra de Tineret „Europolis - 2024” este una dintre cele mai memorabile experiențe pe care le-am trăit până acum. A fost ocazia perfectă să mă deconectez de rutina zilnică și să mă bucur de natura superbă, alături de oameni care împărtășesc aceleași interese și pasiuni.

Unul dintre aspectele cele mai frumoase ale taberei a fost diversitatea activităților. Fie că a fost

vorba de public speaking, jocuri interactive sau deplasările la diverse obiective turistice, fiecare zi a fost plină de aventură și distracție. Am avut ocazia să învăț lucruri noi, să îmi dezvolt abilitățile de lucru în echipă și să îmi fac prieteni pe viață.

În plus, am apreciat enorm atmosfera de camaraderie și suport reciproc. Toată lumea era încurajată să își exprime ideile și să participe activ la activități. Această solidaritate a creat un sentiment de

apartenență care m-a făcut să mă simt binevenit și acceptat.

Escalada – Aventura Park din cadrul taberei a fost o destinație ideală pentru iubitorii de natură și adrenalină. Situate adesea într-un loc pitoresc, aceste parcuri oferă o gamă variată de activități în aer liber, cum ar fi tiroliene, trasee de escaladă și obstacole, toate concepute pentru a testa limitele curajului și abilităților fizice ale vizitatorilor.

M-am bucurat foarte mult de tot ce a oferit această activitate, de la aventura escaladării traseelor până la liniștea forestieră care te complexează. Fie că ești în căutarea unei experiențe palpitante alături de prieteni sau vrei să petreci timp de calitate cu familia, Aventura Park promite distracție și momente de neuitat.

Atmosfera vibrantă și peisajele spectaculoase creează cadrul perfect pentru a te bucura de aventură și a evada din rutina zilnică. Indiferent de vârstă, fiecare vizitator are ocazia să își depășească fricile și să își descopere latura aventuroasă.

MARIAN MARTINIUC

Participarea la tabăra organizată de Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. a fost o experiență memorabilă și plină de momente de neuitat. În cadrul acestei tabere, am avut ocazia să interacționez cu persoane de culturi diferite, să descopăr tradițiile și obiceiurile italiene într-un cadru autentic și să particip la activități captivante care mi-au dezvoltat abilitățile sociale și creative. Atmosfera prietenoasă și deschisă din tabără m-a făcut să mă simt ca acasă și să creez legături puternice cu ceilalți participanți.

Această experiență mi-a oferit nu doar amintiri frumoase, ci și o perspectivă nouă asupra diversității culturale și a valorilor comunității italiene din România.

Muzica și dansul mereu m-au condus în viață către cele mai frumoase trăiri.

Anul acesta, am avut ocazia să particip la Tabăra Interetnică de Tineret organizată de Asociația Italienilor din România, ce a unit tineri de diverse vârste și naționalități, iubitori de artă și de frumos.

Am împletit dansul italian cu activități ce ne-au dat prilejul să schimbăm impresii, dar și cu momente dedicate sufletului, mănăs-

tirea Voroneț deschizându-și larg porțile pentru noi.

Povestea vizitei mele la Mănăstirea Voroneț a fost cu adevărat specială. Una dintre măicuțe ne-a purtat prin istoria și simbolurile picturilor de pe exteriorul bisericii. Atmosfera liniștită și bogăția detaliilor artistice au făcut ca acea experiență să fie cu adevărat memorabilă. Este uimitor cum arta poate transmite atât de multe emoții și mesaje într-un mod atât de expresiv. Este o amintire pe care o voi păstra cu drag în inima mea.

La mănăstire, am găsit măicuțe dedicate vieții monahale, dar și cu dragoste față de cei ce le trec pragul, împărtășindu-ne și nouă din frumusețea mănăstirii ce le păstorește.

Îi mulțumesc maicii starețe Gabriela Platon, care ne-a dus într-o stare aparte, având atâta răbdare, și s-a coborât la nivelul nostru, pentru a înțelege cu adevărat frumusețea locului în care ne aflăm.

În concluzie, a fost o experiență minunată în tabăra organizată de Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. M-am simțit bine și am avut ocazia să cunosc persoane noi. O astfel de experiență este întotdeauna valoroasă și plină de oportunități de socializare și învățare.

COSTIN EMILIAN

În gara atârșată mă apleam la târgul de vechituri de lângă Cetatea Zucuvei, unde am mers să observ diferite obiecte care erau foarte utilizate în secolele trecute. Unele dintre aceste obiecte încă mai funcționau, sunt foarte bine întreținute, iar altele sunt recent confecționate să semene cu obiectele respective. În gara alăturată se poate observa că aveam un instrument muzical, o trompetă, care era destul de veche și nu se putea cânta la ea. În gara se mai pot observa în diferite etape de diferite mărimi și dimensiuni.

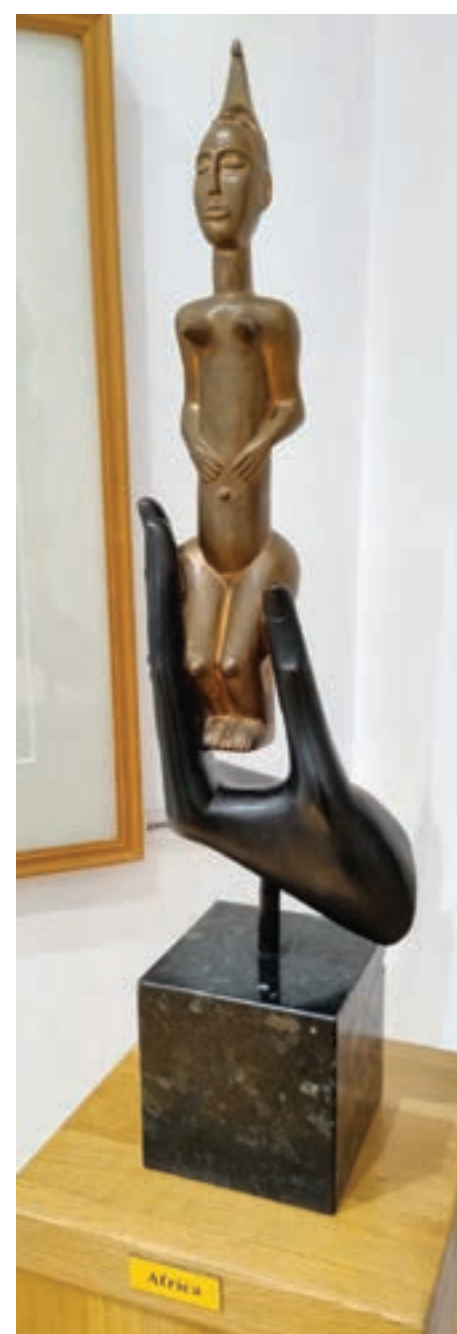
AYAT AL-TIBAWI

Tabăra de Tineret „Europolis” este un loc plin de energie și diversitate culturală, un cadru în care tinerii se întâlnesc pentru a împărtăși idei, a învăța unii de la alții și a forma legături care pot dura. Această tabără nu este doar despre distracție – deși cu siguranță este prezentă în fiecare activitate – ci este, de asemenea, o oportunitate de creștere personală și de explorare a unor teme importante pentru viitorul tinerilor.

Când am vizitat Mănăstirea Voroneț, am fost copleșită de sentimentul de atemporalitate și liniște care domnește acolo. Albastrul inconfundabil al frescelor m-a făcut să mă simt ca și cum aș fi pășit într-o altă lume, una plină de istorie și spiritualitate. Detaliile picturilor, cu scene biblice și chipuri sfinte, mi-au lăsat o impresie profundă, ca și cum acea artă ar fi avut puterea de a transcende timpul și spațiul. E un loc unde am simțit cu adevărat legătura dintre cer și pământ.

În discuția cu măicuța-profesor Elena am simțit o liniște profundă care a cuprins întreg grupul. Ne-a introdus în povestea mănăstirii din perspectivă istorică, chimică și spirituală. Această discuție personală alături de ea a făcut ca întreaga experiență să ne inunde cu cunoaștere și liniște interioară.

Concluzionând, consider că Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis - 2024” a reușit să ne unească ca și grup, a dezvoltat noi prietenii și a nutrit dorința de aventură în sufletul fiecăruia dintre noi.

MIHAELA IONEL

Tabăra Interetnică „Europolis” de anul acesta a fost prilejul perfect pentru noi, tinerii din diferite minorități, să ne împărtășim în cadrul workshopului de dans particularitățile legate de dansurile tradiționale, elementele diferite, dar și cele asemănătoare. Iar prin intermediul jocurilor din cadrul workshopului de public speaking fiecare dintre noi a reușit să se facă remarcat și astfel ne-am cunoscut și trăsăturile personale care ne fac atât de diferiți, dar frumoși.

ELENA TRIFAN

Participarea la Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis” a fost un prilej bun să cunosc oameni noi, să descoperim pasiuni comune și să formăm legături noi. De asemenea, dintre activitățile desfășurate aici, a fost o plăcere să redescopăr Muzeul de Artă „Ion Irimescu”, un loc vizitat acum cu amintirea plăcută a întâlnirii Maestrului în 2002 și cu o viziune diferită asupra lucrărilor sale.

ANNA CAEA

Tabăra de vară „Europolis” a fost pentru mine o experiență plină de contrast și diversitate, asemenea unui pendul care oscilează între liniște și activitate intensă.

Pe de o parte, am experimentat momente de pace și reculegere în locuri precum Mănăstirea Voroneț sau în mijlocul naturii, fie că a fost vorba de drumeția către Piatra Șoimului sau plimbarea prin peisajele pitorești bucovinene cu Mocănița.

Pe de altă parte, am fost implicată în activități energice și interactive, cum ar fi workshopul de dansuri și serile de jocuri de societate, unde am socializat și m-am distrat alături de ceilalți participanți.

Totodată, am avut ocazia să particip la activități care mi-au deschis noi perspective și m-au provocat să îmi îmbunătățesc abilitățile de vorbit în public. Această experiență m-a făcut să realizez că trebuie să mă documentez mai mult și să studiez domenii diverse, pentru a mă simți pregătită și încrezătoare indiferent de contextul în care mă voi afla.

În concluzie, tabăra a fost atât un prilej de relaxare și reflecție, cât și o oportunitate de socializare, în urma căreia am legat prietenii și am creat amintiri de neuitat, care vor rămâne mereu cu mine.

SILVIA-ELENA PĂDURARU

Tabăra Interetnică de Tineret „Europolis – 2024” a fost o experiență memorabilă și plină de învățături. Amplasată în peisajul pitoresc al Voronețului, tabăra a oferit un cadru perfect pentru schimburi culturale și activități educative. Diversitatea workshopurilor, de la public speaking la dansuri tradiționale, a fost impresionantă, permițând participanților să exploreze noi perspective și să își dezvolte abilități esențiale. Atmosfera de camaraderie și deschiderea către multiculturalitate au transformat această tabără într-o oportunitate unică de a lega prietenii și de a învăța unii de la alții. Cu siguranță, o experiență pe care aș repeta-o!

ELENA-VALENTINA EAROȘ

Vizita la Mănăstirea Voroneț m-a impresionat profund. De când am pășit în curtea mănăstirii m-a cuprins liniștea. Zidurile pictate cu renumitul albastru de Voroneț mi-au furat privirea și-am realizat că stau în fața unei părți vii a istoriei, care a supraviețuit secolelor și care continuă să impresioneze prin frumusețea și profunzimea spirituală.

M-a uimit fiecare scenă biblică pictată pe pereții bisericii, care păreau să prindă viață chiar în fața ta.

Mănăstirea Voroneț este acel loc sacru care pune pauză ritmului agitat al vieții cotidiene, este un loc de suflet unde arta și credința se îmbină într-un mod unic.

Am avut parte de un program echilibrat, care a combinat culegerea informațiilor cu distracția. Vizitele muzeelor au reprezentat o oportunitate de a învăța și de a explora arta și cultura locală. Experiența de la parcul de aventură a fost binevenită. Locul perfect pentru relaxare, distracție și oportunitatea de a lega noi prietenii. Energia pozitivă te relaxează complet și te transportă în altă lume. S-au creat amintiri care au unit grupul, fie între prieteni vechi, fie între cei noi.

ELENA EAROȘ

A fost o experiență unică, m-am distrat foarte mult, am și învățat multe și am cunoscut oameni noi cu care am creat amintiri. Sper să mă întorc și data viitoare.

ȘTEFAN MICU

M-ai înnebunit
cu muzica
voastră!
Unii vor
să doarmă!

Workshop-ul de dansuri tradiționale a fost interesant, deoarece pot spune că am aprofundat cunoștințele pe care le aveam, mi-a plăcut că atenția celor care au predat a fost în special supra celor care nu au mai practicat acest stil de dans, tocmai pentru a-i ajuta să înțeleagă anumiți pași și execuția acestora. Pentru mine, workshop-ul de dans a fost și o modalitate prin care am învățat modul de predare a dansului tradițional și cum trebuie abordați cei care nu au mai practicat acest stil de dans.

GEORGE TOMA

Workshopul de public speaking m-a ajutat să conștientizez cât de ușor este să vorbești în public despre subiecte pe care le stăpânești, în comparație cu provocarea de a discuta despre teme necunoscute. Această realizare mi-a dat încredere să mă pregătesc mai bine și să explorez domenii noi, pentru a deveni un vorbitor mai versatil și mai sigur pe sine.

ANNA CAEA

A fost o experiență foarte mișto și aș mai repeta-o de o mie de ori. Sper să vin și anul viitor. Am cunoscut oameni foarte buni și foarte prietenoși. Prieteni, pot zice chiar. Mă bucur că i-am întâlnit și că, alături de ei, tabăra asta a fost și mai frumoasă.

DENISA TATARICI

Este o oportunitate unică, într-un context unic. Pe principiul: „Care este șansa ca vreodată în viață să mă mai aflu în acest loc, cu acești oameni, făcând aceste lucruri?” Cu siguranță aș vrea să mai particip la astfel de tabere.

VALERIAN BENCHEA

Vizita la Casa Memorială Labiș a fost activitatea mea preferată. M-a impresionat profund să aflu mai multe despre viața poetului și să văd locurile care i-au influențat creația.

DELIA MANEA

Workshopul de public speaking a fost foarte util și interactiv. Am apreciat abordarea practică și atmosfera deschisă. Mi-a oferit încredere și sfaturi valoroase pentru viitor. Workshopul de dansuri tradiționale a fost plin de energie și veselie. A fost o ocazie excelentă să învăț mai multe despre cultura noastră într-un mod practic și distractiv.

CRISTIAN GIANCOLA

Plecarea la Mănăstirea Voroneț, perla Bucovinei, a fost una încărcată de emoție și recunoștință pentru moștenirea culturală pe care o reprezintă. O asemenea experiență ne reamintește cât de importante sunt aceste locuri sacre în păstrarea identității și spiritualității românești.

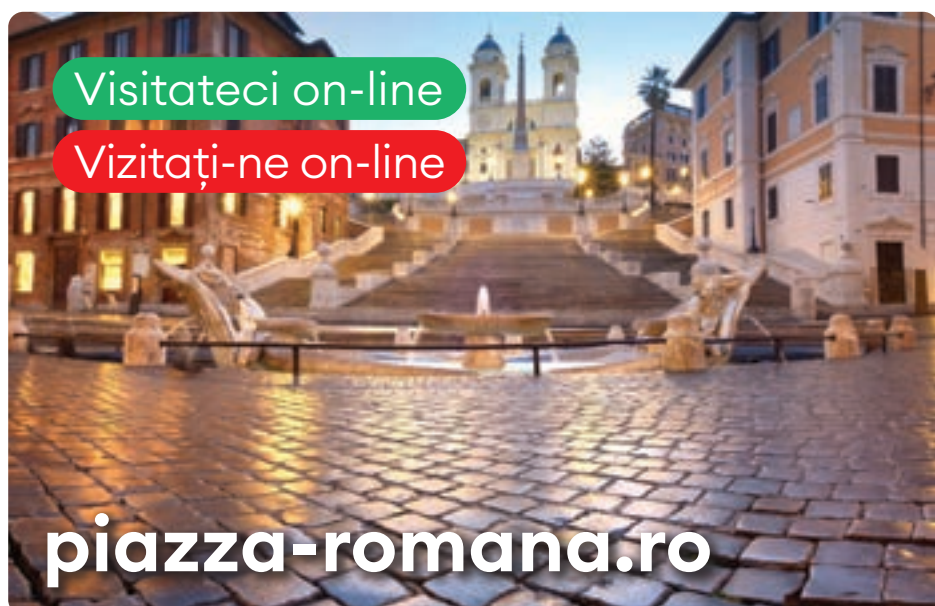
GABRIEL BALAN

Workshopul de public speaking a fost extrem de necesar pentru persoanele ce au frică de public speaking. Eu am această teamă, am încercat să fac față și, chiar dacă nu a fost amuzant pentru ceilalți ceea ce spuneam, mă bucur că am reușit să continui să vorbesc până la final.

ALINA POSTOLACHE

Personal, mi-a plăcut excursia la Mănăstirea Voroneț. A fost o experiență inedită prin prisma sărbătorii care era în desfășurare și prin vorbele și învățăturile transmise de către măicuțele care ne-au prezentat istoria mănăstirii.

EUSEBIU IGNAT

Visitateci on-line

Vizitați-ne on-line

piazza-romana.ro

PIAZZA ROMANA

www.piazza-romana.ro

ECHIPA DE REDACȚIE

Redactori:

Ioana Grosaru

Andi-Gabriel Grosaru

Olivia Simion

Manuel Lupu

Sebastian Simion

E-mail: secretariat@roasit.ro

Tel.: +40372772459